

عوامل مؤثر بر توسعه گردشگری در روستاهای ساحلی استان سیستان و بلوچستان (مطالعه موردی: روستای تیس - شهرستان چابهار)

میریم بیرانوندزاده* - دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری، دانشگاه شهید بهشتی تهران، تهران، ایران
سمانه سارانی - دانش آموخته کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه‌ریزی گردشگری، دانشگاه سیستان و بلوچستان، زاهدان، ایران
فرزاد کرمی - دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه‌ریزی روستایی، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران
مهری خداداد - دانش آموخته کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه‌ریزی روستایی، دانشگاه گلستان، گرگان، ایران

تاریخ پذیرش: ۹۶/۰۶/۰۸

تاریخ دریافت: ۹۶/۰۲/۰۶

چکیده

روستای تیس از توابع شهرستان چابهار با توجه به توانایی‌های بالقوه گردشگری که دارد، با محدودیت‌ها و موانعی روبرو می‌باشد که شناخت و رفع آن‌ها بر توسعه گردشگری این روستا تاثیر بسزایی خواهد داشت. از موانع گردشگری این روستا می‌توان به بحث تبلیغات رسانه‌های عمومی اشاره نمود. رسانه‌های جمعی علاوه بر اینکه هیچ‌گونه تبلیغی در زمینه‌ی گردشگری محدوده مورد مطالعه انجام نمی‌دهند، با بد جلوه نشان دادن از لحاظ امنیتی باعث کاهش ورود گردشگران به محدوده شده‌اند. عدم توجه دولت به بخش سرماهه‌گذاری، تخریب آثار تاریخی، نبود امکانات رفاهی و کمبود نیروی متخصص در این امر از مشکلات و موانع دیگر توسعه گردشگری در محدوده مورد مطالعه می‌باشد. نبود امکانات رفاهی - اقامتی، نامناسب بودن تجهیزات بهداشتی و کمبود مراکز خدمات رسانی گردشگری از جمله عوامل سوء دیگر نیز می‌باشد. با توجه به ضعفهایی که بیان شد، این محدوده دارای توان‌های مناسب گردشگری می‌باشد که در صورت رفع موانع موجود و ارائه تجهیزات و خدمات گردشگری، این محدوده می‌تواند پذیرای تعداد قابل توجهی از گردشگران باشد و لازم است به همه‌ی فعالان حاضر در عرصه‌ی صنعت گردشگری برای طرح، اجرا و تداوم کارکردهای گردشگری فرصت منساق کت داد.

واژه‌گان کلیدی: گردشگری، توسعه روستایی، روستای تیس، شهرستان چابهار

مقدمه

تنوع بخشی به اقتصاد، بالا بردن شاخص‌های توسعه انسانی، مشکلات ناشی از صنعتی شدن و آلودگی بیش از حد استاندارد شهرها بویژه شهرهای بزرگ، مهاجرت‌های روستایی، افزایش بهره‌وری و کارآمدی نیروی انسانی، اشتغال زایی، تعامل فرهنگ‌ها و گفتمان‌ها، حفظ محیط زیست و در مجموع توسعه پایدار از دغدغه‌هایی است که جهان امروز با آن روبرو است. هر یک از کشورها در هر سطحی از توسعه در تلاشند که پاسخ لازم به دغدغه‌های مذکور را بیابند. در این میان کشورهایی که به متنوعسازی اقتصاد روی آورده‌اند و می‌خواهند خود را از اقتصاد تک پایه برهانند در جستجوی شناخت راه‌های آن یا خلق راه‌ها و روش‌های جدیدند (فقیهی و کاظمی، ۱۳۸۲: ۱۴۲). یکی از این راهکارها که اخیراً در اکثر کشورهای جهان مورد توجه قرار گرفته و در برخی از این کشورها به اجرا در آمده و نتایج مثبتی هم به همراه داشته است، توسعه و گسترش گردشگری روستایی می‌باشد (صالحی نیا، ۱۳۹۱: ۲). در دوره زمانی کنونی رشد شهرنشینی باعث به دور افتادن انسان‌ها از طبیعت شده است، گردشگری روستایی به عنوان یک فعالیت تفریحی - اجتماعی توجه تعداد زیادی از گردشگران را به خود جلب کرده است (شارپلی، ۱۳۸۰: ۳۳). و از جایی که توسعه روستایی یکی از دغدغه‌های کشورهای در حال توسعه می‌باشد گردشگری می‌تواند در زمینه‌ی توسعه پایدار نواحی روستایی نقشی مهم ایفا کند (chosh et al, 2003:25). به طوری که می‌تواند فرصت‌ها و امکاناتی را به ویژه برای اشتغال و درآمد روستایی فراهم سازد و نقش موثری در احیا و نوسازی نواحی روستایی ایفا کند (کریمی پنابندانی، ۱۳۸۴: ۶۰). با توجه به اهمیت گردشگری در فرآیند توسعه روستایی توجه به این مهم، در برنامه‌ها و طرح‌های توسعه روستایی به ویژه طرح‌های محلی اهمیت بسیار دارد. منظور از ایفای نقش مثبت گردشگری در فرآیند توسعه روستایی، توجه به مدیریت محیط زیست، مشارکت محلی، قوانین صریح و محکم، بازاریابی و برنامه‌ریزی واقع بینانه در زمینه‌ی گردشگری می‌باشد براین اساس روبکرد برنامه‌ریزی گردشگری بر مبنای انتخاب راهبرد هاب مناسب در محیط روستاهای تقریباً در تمام کشورهای پیشرفت‌جهان رواج یافته و بر اساس آن انواع طرح‌های توسعه پایدار روستایی، با اشکال و عناوین مختلف به اجرا گذاشته شده است (هزار جربی و کریمی، ۱۳۹۰: ۹۷).

با این حال توسعه گردشگری به اشکال مختلف نظیر گردشگران فاقد امکانات اقامتی، گردشگران دارای خانه‌ای دوم و مجتمع‌های تفریحی در نواحی روستایی، اثرات مثبت و منفی اقتصادی، اجتماعی و محیطی بر جای گذاشته است. از جمله اثرات مثبت اقتصادی گردشگری در نواحی روستایی می‌توان به ایجاد اشتغال و درآمد، کمک به فراهم شدن خدمات زیربنایی، تشویق توسعه پایدار سایر بخش‌های اقتصادی و تنوع بخشی به فعالیت‌های اقتصادی اشاره کرد (butler et al, 1997: 28). بدین ترتیب همان طور که از توسعه گردشگری فوایدی نصیب نواحی روستایی می‌شود، توسعه نامناسب آن نیز زیان‌ها و آثار منفی در بی خواهد داشت؛ با این حال، متناسب با عوامل مختلفی چون اهمیت فعالیت گردشگری محلی، ظرفیت گردشگران و فعالیت‌های آن‌ها، استحکام محیط زیست محلی و اقتدار فرهنگ و سنن محلی، سطح این تاثیرات تغییر می‌کند (منشی زاده و نصیری، ۱۳۸۰: ۴۳).

در این میان روستای تیس شهرستان چابهار با دارا بودن شرایط مناسب و گوناگونی مناطق مختلف و جاذبه‌های طبیعی، مناظر بدلندی، حمام آفتاب (ساحل دریای عمان و خلیج کنارک)، پرنده نگری (۵ سایت سرشاری بین‌المللی پرندگان)، صید و شکار آبزیان، ماسه نوردها در ساحل، روستاگردی، بیداری در شبها در کنار ساحل و ستاره بینی، غواصی، شکار و... خود به روشی ضرورت توجه و برنامه‌ریزی بیشتر به این شاخه نوپایی صنعت گردشگری را منعکس می‌کند. از این‌رو برنامه‌ریزی و توجه به این گنجینه پتانسیل‌های توریسمی می‌تواند شهرستان چابهار را به عنوان یکی از قطب‌های اکوتوریستی استان سیستان و بلوچستان و کشور تبدیل کند. به طوری که گردشگری می‌تواند به عنوان راهکاری اساسی جهت ارتقاء ابعاد متنوع اشتغال زایی در روستاهای منطقه چابهار عمل نماید (محسنی، ۱۳۸۸: ۱۵۲). این روستا با توجه به اینکه دارای درصد بالایی از محرومیت و همچنین موقعیت استراتژیک می‌باشد، در زمینه‌ی گردشگری ظرفیت متنوع و

بالایی دارند که با برنامه‌ریزی اصولی و شناسایی الگوهای خاص نظاممند جهت ارائه‌ی راهکارهای مناسب جهت تبدیل نقاط ضعف و تهدیدها به نقاط قوت و فرصت‌ها، گامی اساسی بر توسعه پایدار مناطق روستایی این منطقه برداشت. بر اساس مطالعات انجام گرفته دریافتیم که در زمینه‌ی گردشگری، گردشگری روستایی و گردشگری پایدار روستایی، پژوهش‌های متعددی با رویکرد برنامه‌ریزی راهبردی و کاربردی SWOT انجام گرفته است. لذا در قسمت به بیان مهمترین موارد که با موضوع کار ما سنتخت دارد اقدام نموده ایم.

رکن‌الدین افتخاری و مهدوی (۱۳۸۵) به بررسی راهکارهای توسعه گردشگری روستایی با استفاده از مدل SWOT اقدام نموده‌اند که نتایج حاکی از آن است که گسترش گردشگری، روستاهای را بسیار آسیب پذیر نموده و برطرف نمودن این امر نیازمند تدوین سیاست‌های مناسب می‌باشد. نوhe گر و همکاران در سال ۱۳۸۸ در تحقیقی با عنوان "ارزیابی قابلیت‌های طبیعت گردی جزیره‌گیری از مدل استراتژی SWOT" به ارائه راهبردهایی در زمینه‌ی بهبود عملکرد مدیریت در منطقه مورد مطالعه اقدام نموده‌اند. افتخاری و همکاران در سال ۱۳۸۹ در تحقیقی تحت عنوان "فرآیند بومی سازی شاخص‌های توسعه پایدار گردشگری روستایی در ایران" در مجموع تعداد ۸۰ شاخص برای ارزیابی گردشگری روستایی به دست آورده‌اند، که از این تعداد ۲۲ شاخص برای ارزیابی پایداری اجتماعی، تعداد ۲۴ شاخص برای ارزیابی پایداری اقتصادی و تعداد ۳۴ شاخص برای ارزیابی پایداری محیطی گردشگری روستایی را متناسب با ساختار روستاهای ایران و سازگار با محیط روستاهای اخذ نمودند. قادری و همکاران در سال ۱۳۹۰ در پژوهشی تحت عنوان "استراتژی برنامه‌ریزی منطقه‌ای گردشگری با استفاده از مدل SWOT" به تدوین استراتژی‌ها و راهبردهای ممکن جهت توسعه گردشگری در شهرستان پرانشهر پرداختند که نتایج حاصل از پژوهش شهرستان پرانشهر را به عنوان منطقه گردشگری معروفی نموده است. XUEMING ZHANG در سال ۲۰۱۲ پژوهشی تحت عنوان "راهبردهای توسعه گردشگری روستایی در سوژو با استفاده از مدل SWOT" با محیط داخلی و محیط خارجی راهبردهای کلان توسعه گردشگری روستایی را از مدل تحلیلی SWOT استخراج می‌نمایند و در نهایت راهبرد تدافعی را راهبرد بهتری جهت توسعه گردشگری روستایی در محدوده مورد مطالعه می‌داند. میرلطفی و همکاران در سال ۱۳۹۱ با عنوانی تحت "اثرات گردشگری بر توسعه پایدار روستایی مطالعه موردی: روستای سه کوهه شهرستان زابل" دریافتند که، گردشگری در زمینه اقتصادی اثرات محدودی داشته و به جز اشتغال زایی و درآمد زایی اندک، موجب بالا رفتن قیمت‌ها و سوداگری محیط شده است. در زمینه اجتماعی اثرات مثبت بیشتری نظری افزایش سواد، بهداشت فردی و عمومی، افزایش تعامل با نواحی همچو اور و کاهش مهاجرت داشته است. در زمینه‌ی زیست محیطی نیز ورود گردشگران نابودی گونه‌های گیاهی و جانوری، افزایش آلودگی و تخریب محیط زیست نیز ورود گردشگران منجر شده است.

گردشگری روستایی به طور مشخص از دهه ۱۹۵۰ به بعد گسترش یافت. در ابتدا، یعنی در دهه‌های ۱۹۶۰ و ۱۹۷۰ گردشگری روستایی از جنبه اقتصادی برای جوامع محلی مورد توجه قرار گرفت. بعد از آن توسعه گردشگری روستایی به عنوان ابزاری برای توسعه جوامع روستایی مطرح گردید و در این مدت صاحب نظران سعی کردند با ارائه الگوهای روش‌های مختلف نقش گردشگری را در تجدید حیات اقتصادی و اجتماعی افزایش دهند. امروزه ابعاد مختلف اقتصادی، اجتماعی- فرهنگی و زیست محیطی گردشگری روستایی مطرح و مورد توجه است. در زمینه ارتباط بین گردشگری و توسعه روستایی سه دیدگاه مطرح است. دیدگاه اول گردشگری را به عنوان راهبردی برای توسعه روستایی بکار می‌گیرد. در این دیدگاه با توجه به روند روز افزون تخریب روستاهای افول کشاورزی سعی در ارائه راهبردهای جدیدی برای احیاء نواحی روستایی از طریق ایجاد فعالیت‌های مکمل و یا متحول نمودن این نواحی با توجه به منابع طبیعی و انسانی آن‌ها دارند و تنها راه احیاء مجدد این روستاهای ارائه برنامه‌هایی می‌دانند که بتوانند هم از منابع طبیعی و انسانی آن‌ها بهره ببرند و هم باعث ایجاد درآمد و افزایش رفاه ساکنان نواحی روستایی گردند. در دیدگاه دوم، گردشگری به عنوان سیاستی برای بازساخت سکونتگاه‌های روستایی مورد توجه قرار می‌گیرد. طرفداران این دیدگاه معتقدند که می‌توان از اتکاء بیش

از حد تولیدکنندگان روستایی به کشاورزی کاست و آن‌ها را در فرصت‌های اقتصادی جدیدی مشارکت داد. در کشورهای اروپای شرقی بر این دیدگاه یعنی توسعه گردشگری به عنوان ابزاری برای بازسازی مجدد روستاهای پس از فروپاشی کشاورزی تأکید شده است. در دیدگاه سوم، گردشگری روستایی به عنوان ابزاری برای توسعه پایدار و حفاظت از منابع طبیعی مطرح است. این دیدگاه خواهان رشد بلند مدت گردشگری بدون اثرات مخرب بر زیست بوم‌های طبیعی است (رکن الدین افتخاری و قادری، ۱۳۸۱: ۳۵-۳۲). در کشورهای اروپایی از گردشگری به عنوان کاتالیزوری کارآمد برای بازسازی و توسعه اجتماعی و اقتصادی نواحی روستایی یاد شده به طوری که طی سال‌های اخیر در سراسر اروپا برای رفع چالش‌های اقتصادی و اجتماعی نواحی روستایی حاشیه‌ای و یا روستاهای که با کاهش فعالیت‌های کشاورزی سنتی روبه رو هستند گردشگری در کانون توجه قرار گرفته است (sharply, 2002: 233). معمولاً در مرحله اولیه توسعه گردشگری فواید اقتصادی بیشتر نمود پیدا می‌کند ولی در مرحله بعدی توسعه در مقیاسی انبوه و کنترل نشده هزینه‌های اجتماعی و محیطی نیز جلوه‌گر می‌شود (کاظمی، ۱۳۸۵: ۱۱۱). با این حال اساس توسعه گردشگری در نظر داشتن رابطه‌ای است میان سه جزء سازنده محیط زیست گردشگری برقرار است. این سه جزء عبارتند از گردشگران، مقصد و جامعه میزبان؛ این رابطه می‌تواند سنجیده و پویا و سازنده و مخرب باشد. از یک طرف گردشگری می‌توان با مشارکت در اشتغال‌زایی و ایجاد درآمد اقتصاد جوامع محلی را احیا کند و نیز می‌تواند در تقویت فرهنگ محلی سهیم باشد و در حفظ محیط زیست یا بازسازی محیط زیست و ساخته دست بشر تغییر ایجاد کند. از طرف دیگر گردشگری قادر است اقتصاد محلی را جلو بیاندازد و کیفیت زندگی و محیط زیست جوامع محلی را پایین بیاورد. بنابراین هدف گردشگری روستایی این است که با حفظ منابع طبیعی در دراز مدت بین این سه جزء تشکیل دهنده گردشگری اعتدالی موزون برقرار می‌کند (شارپلی، ۱۳۸۰: ۱۲۱). با این حال در صنعت گردشگری برنامه‌ریزی توسعه و عملیات باید جزئی از استراتژی‌های توسعه و نوید بخش ثبات و پایداری برای یک ناحیه استان یا کشور باشد.

۱. باید افراد محلی را تشویق و ترغیب به پذیرفتن نقش‌هایی کرد تا در امر برنامه ریزی و توسعه که به یاری سازمان های دولتی و تجاری و مالی انجام می‌شود مشارکت فعال نمایند.

۲. ارتباط بین محیط زیست و جهانگردی باید به گونه‌ای اداره شود که پایدار بودن محیط زیست را در دراز مدت به دنبال داشته باشد.

۳. در نهایت در هر مکانی بین نیازهای بازدیدکنندگان محل میزبان و جامعه میزبان هماهنگی و سازگاری به وجود آید (کرنیس کوپر، ۱۳۸۰: ۱۵۳).

به طور کلی هدف از برنامه‌ریزی و مدیریت گردشگری روستایی ایجاد توازن بین تقاضا و قابلیت‌های آن است تا این که، موجب کاهش تنش شود و بدون این که منابع روستا را به کاهش نهند از روستا نهایت استفاده شود (پیگرام، ۱۹۹: ۱۷۱). اولین بار در برنامه ششم عمرانی قبل از انقلاب در قالب سیاست‌های اساسی عمران روستایی به گردشگری روستایی پرداخته شد و توسعه آن در محیط روستایی به عنوان یکی از راهکارهای ایجاد کار مولد و جلوگیری از بیکاری و کم کاری در روستا مطرح گردیده است. در سال‌های پس از انقلاب، به ویژه در برنامه‌های دوم و سوم توسعه کشور هر چند گردشگری به هیچ صورتی در این برنامه‌ها انعکاس نیافته است و همانند سایر مسایل روستایی به فراموشی سپرده شده است، حتی در لایحه برنامه چهارم توسعه و نیز در افق چشم‌انداز توسعه ۲۰ ساله کشور نیز گردشگری روستایی به طور مشخص مورد توجه قرار نگرفته است (جوان و قاسمی، ۱۳۸۵). با توجه به رشد روز افزون و اهمیتی که گردشگری دارد و نقش بارز آن در توسعه اقتصادی و خاصیت اشتغال‌زایی و سود آوری نسبتاً سریع آن که می‌تواند بستر مناسبی برای سرمایه‌گذاری و توسعه اقتصادی اجتماعی باشد، با سرمایه‌گذاری در این صنعت می‌توان فرصت‌های شغلی ایجاد نمود. لازم به ذکر است مزیت سرمایه‌گذاری در صنعت این است که نسبت به سایر صنایع سرمایه کمتری نیاز دارد و سود بیشتر حاصل می‌کند نیروی انسانی آموزش دیده و دارای تخصص زیاد ندارد و از ویژگی‌های مهم این صنعت این

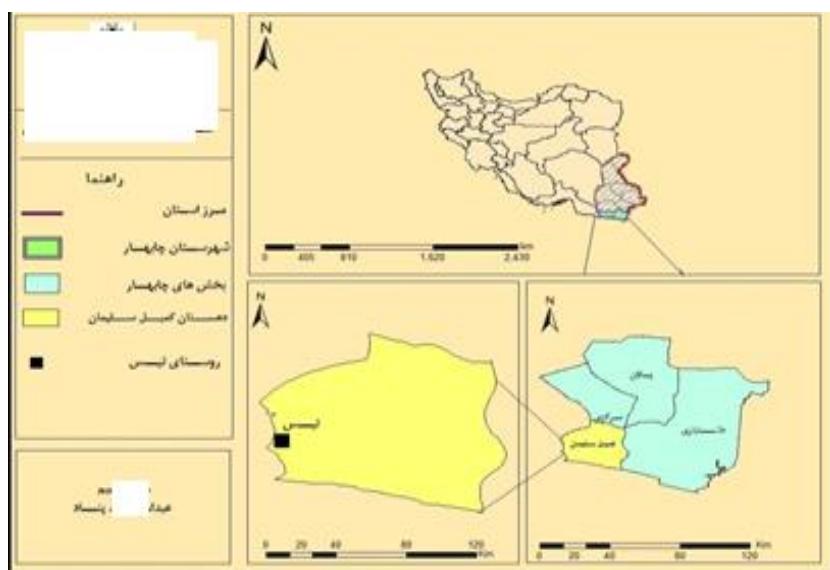
است که دارای آلدگی زیست محیطی کمتری بوده و بیشتر وارد به پتانسیل‌های طبیعی و جاذبه‌های تاریخی، فرهنگی و مذهبی است که حکم نیرو و انرژی برای آن دارد. از این رو با توجه به مشکلات موجود در منطقه از قبیل محدودیت‌های اکولوژیکی حاکم بر منطقه و روند فزاینده جمعیت، کمبود اشتغال و رکود اقتصادی، کاهش بازده سرمایه در بخش کشاورزی و ... ایجاد منبع درآمدی برای منطقه ضروری به نظر می‌رسد.

فرضیه اول: روستای تیس شهرستان چابهار قابلیت زیادی در زمینه جذب گردشگر را دارد.

فرضیه دوم: شکل‌گیری جریان گردشگری روستایی، موجب ایجاد اشتغال و درآمد خانوارهای روستایی در روستای تیس شهرستان چابهار می‌شود.

محدوده مورد مطالعه

روستای تیس (تیز) در فاصله ۸ کیلومتری شهر چابهار، بر روی منطقه‌ی نسبتاً مرتفع و مشرف به ساحل گرفته است. این روستا در هفت تا نه کیلومتری شمال بندر چابهار و در دهانه خلیج چابهار قرار دارد. تیس در تقسیم‌بندی‌های جدید در محدوده اراضی منطقه آزاد چابهار قرار گرفته است. تیس روستایی است درهای، کوهستانی و جنگلی در طول جغرافیایی ۶۰ درجه و ۳۷ دقیقه و عرض جغرافیایی ۲۵ درجه و ۲۱ دقیقه و در ارتفاع ۵ متری از سطح دریا در جنوب استان سیستان و بلوچستان و شهرستان چابهار واقع شده‌است، این روستا مرکز دهستان کمیل سیلمان، از بخش مرکزی شهرستان چابهار قرار گرفته است (طرح گردشگری روستای تیس، ۱۳۸۶). براساس نتایج سرشماری سال ۱۳۷۵، روستای تیس در حدود ۲۸۸۰ نفر جمعیت داشته است که در سال ۱۳۸۵، به ۳۸۷۳ نفر افزایش یافته است (مرکز آمار ایران).

شکل ۱. موقعیت جغرافیایی روستای تیس

یافته‌ها و بحث

تجزیه و تحلیل عوامل مؤثر بر گردشگری روستایی روستای تیس

مدل سوات، یکی از روش‌های مورد استفاده برای سازماندهی عوامل خارجی در قالب مقوله‌های فرصت‌ها و تهدیدها و عوامل داخلی اعم از قوتها و ضعفهای است. این روش برای تجزیه و تحلیل عوامل تأثیرگذار و فراوری یک سیستم (شهر، منطقه، روستا و غیره به هر یک از عوامل تأثیرگذار است. برای تهیه و ساخت جدولی از این عوامل و چگونگی

تأثیر گذاری آن بر کارکردهای گردشگری و تحلیل آن مراحل زیر انجام گرفته است: در جدول ارائه شده (عوامل خارجی و داخلی)، مهم ترین قوت‌ها، ضعف‌ها، فرصت‌ها و تهدیدهای فاروی سیستم را نام می‌بریم.

- نتایج تجزیه و تحلیل عوامل داخلی و خارجی مؤثر بر گردشگری سواحل مکران

برای سازماندهی عوامل خارجی در قالب مقوله‌های فرصت‌ها و تهدیدهای فاروی سیستم، با استفاده از عوامل درجه بندی و با توجه به اهمیت هر یک از فرصت‌ها و تهدیدهای و با توجه به میزان تأثیر گذاری هر یک از آن‌ها بر کارکردهای منطقه‌ای چابهار، محاسبه و به شرح جدول ذیل تعیین گردید:

جدول ۱. تحلیل عوامل اثر گذار بر توسعه گردشگری ساحلی

عوامل خارجی تهدیدها	فرصت‌ها	نقاط ضعف	نقاط قوت	عوامل زمینه	
				عوامل داخلی	نقاط قوت
<ul style="list-style-type: none"> - رقابت منطقه‌ای با منطقه آزاد گواه و مناطق آزاد حاشیه جنوبی خلیج فارس - پراکنش نامناسب فصلی بازدید کنندگان - آب و هوای گرم و شرجی در اکثر ایام سال - تهدیدهای زیست محیطی و ایجاد خسارت به آثار تاریخی، فرهنگی و طبیعی 	<ul style="list-style-type: none"> - تقاضای اکوتوریسم در داخل و خارج کشور بواسطه منحصر بفرد بودن چاذبه‌های طبیعی منطقه - عدم وجود منابع و چشم اندازهای طبیعی و فرهنگی در مناطق آزاد رقیب - مدلات فرهنگی - نزدیکی به کشورهای پاکستان و افغانستان و آهای آزاد اقتصادی - توسعه سواحل دریای عمان به عنوان یکی از راهبردهای توسعه - محافظت چاذبه‌های طبیعی 	<ul style="list-style-type: none"> - آب و هوای دافع توریسم در ۴ الی ۵ ماه سال - از بین رفتن جلوه‌های طبیعی - دوری از مراکز جمعیتی 	<ul style="list-style-type: none"> - آثار تاریخی و میراث فرهنگی غنی مانند: قلعه‌های تیس، آرامگاه سید علام رسول قلعه پیروز گت، قلعه بلوج گت، قلعه آنوشیروان، قلعه باتل، محوطه باستانی کارک، وجود گورستان‌های تاریخی - آب و هوای مطبوع در فصل سرد سال - تنوع محیط‌های طبیعی و بکر بودن آنها و چشم‌اندازهای متعدد جغرافیایی مثل: تپه‌های کل افسان در کمپ زرآباد، خلیج گواتر و سواحل دریای عمان، سواحل ماسه‌ای تیس، مراکز اقتصادی و تولیدی و تحقیقاتی، سایت پژوهش میگو در منطقه گواتر و پس‌بانددر پخش دشتیاری و مزارع کاست موز در منطقه باهو گلات - وجود محیطی آرام و دور از هیاهوی شهرهای بزرگ - وجود قابلیت‌های ورزشی، آبی و کنا رانی - موقعیت جغرافیایی استراتژیک - ققدان محدودت زمین چهت استفاده توریستی - مساحت جنگل‌های طبیعی شهرستان ۱۳۸۲۲۵ هکتار و مساحت جنگل‌های مصنوعی نیز ۴۶۰۰ هکتار می‌باشد آمار جنگل‌های طبیعی مربوط به چابهار و کنارک) - وجود انسان پر ستاره و مناسب چهت مقاصد تجوفی 	<p>جادیه‌های طبیعی و اکولوژیکی</p>	<p>مستد بودن منطقه چهت سرمایه گذاری و برنامه ریزی گردشگری</p>
<ul style="list-style-type: none"> - سرمایه گذاری در تاسیسات زیر بنایی و روشنایی بخش گردشگری - پایین بودن سطح بهداشت و کم‌بود امکانات درمانی تخصصی - تبلیغات منفی در سطح جهانی علیه ایران - بالا رفتن قیمت ارز و مشکلات اقتصادی ایجاد شده از احتقانی و محدودیت شدید منطقه - مسائل مذهبی و اعتقادی - دگرگونی در ساختار جامعه - محرومیت شدید منطقه و هجوم جمعیت مهاجر 	<ul style="list-style-type: none"> - دوری از مراکز جمعیتی و مراکز بزرگ شهری کشور - نبود امکانات رفاهی در سایتهای گردشگری - فقدان حیات شبانه در کانونهای جمعیتی و ارزی - قابلیت تبدیل شدن به مرکز پژوهشی درمانی کشورهایی منطقه (توریسم پژوهشی) - ایجاد منطقه نمونه گردشگری بین المللی گواتر - ایجاد منطقه نمونه تالاب لیار - احداث هتل کنارک - منطقه نمونه گردشگری گل فشن بولو بولوک، تنگ و شور عین - ایجاد تحرک اقتصادی در محور چابهار - میلک(ایل) باز میان بدن زمینه‌های قاچاق وایجاد پیوستگی - طرح‌های مجمعن رفاهی بارک بهاران چابهار - عدم همانگی با سازمان‌های مرتبط در زمینه گردشگری با مردم 	<ul style="list-style-type: none"> - تزییکی به کشورهای همسایه - منطقه آزاد چابهار در شهرستان چابهار و مجاورت بنادر شهید بهشت و کلانتری در زمینه به مساحت ۱۴ هزار هکتار واقع شده که ۳ هزار هکتار به بخش‌های بازارگانی و توریسم اختصاص یافته است. - امکان استفاده از دو گمرک منطقه آزاد چابهار و گمرک شهر چابهار - انتقال گاز به استان سیستان و بلوچستان و منطقه آزاد چابهار که قرارداد با قرارگاه خاتم‌الائمه منعقد گردیده است. - وجود طرح‌های سرمایه گذاری امکان سنجی شده در بخش گردشگری چهت علاقمندان به این حوزه 	<p>اقتصادی و اجتماعی</p>	<p>مستد بودن منطقه چهت سرمایه گذاری و برنامه ریزی گردشگری</p>	

ادامه جدول ۱. تحلیل عوامل اثر گذار بر توسعه گردشگری ساحلی

عوامل خارجی		عوامل داخلی		عوامل زمینه
تهذیدها	فرصت ها	نقاط ضعف	نقاط قوت	
<p>- وجود اسکله های مجهز در دیگر بنادر استان به عنوان رقیب</p> <p>- بالا بودن تصادفات جاده ای</p> <p>- بالا بودن قیمت بنزین منجر به کاهش تعداد مسافر خواهد شد.</p>	<p>- احداث و راه اندازی شرکت های بزرگ حمل و نقل بین المللی (دریایی، جاده ای و ریلی)</p> <p>- ایجاد فرودگاه بین المللی در منطقه آزاد چابهار</p> <p>- ساخت اسکله و افزایش گنجایش بارگیری کشتی های اقیانوس پیما</p> <p>- وجود طرح های ملی و توجه سیاست گذاران به افزایش ظرفیت بندر و توسعه تجهیزات آن</p> <p>- خط آهن چابهار - زاهدان - مشهد توان مندی های منحصر به فردی در زمینه ترانزیت و صادرات و واردات کالا به چابهار خواهد بخشید</p> <p>- ایجاد مجتماع های بین راهی و ایجاد اشتغال</p>	<p>- عدم وجود راه اهن</p> <p>- کاهش تعداد پرواز های داخلی</p> <p>- عدم وجود فرودگاه بین المللی در منطقه آزاد چابهار</p> <p>- بارگیری و تخلیه کالا و تردد مسافر به دلیل نو بودن اسکله ها خسیف می باشد.</p> <p>- فاصله زیاد فرودگاه از مناطق گردشگری</p> <p>- کمبود راه های ارتباطی مناسب و فقادان ارتباط ریلی</p> <p>- وضعیت اقتصادی همه اشار جامعه</p>	<p>- حدود ۳۰۰ کیلومتر مرز آبی در کرانه های شمالی دریای عمان</p> <p>- وجود دریای عمان در جنوب منطقه، دسترسی به آهابین المللی و شرایط جغرافیایی مناسب برای توسعه بازرگانی</p> <p>- وجود دو اسکله مهم تجاری در چابهار (شهید بهشتی و شهید کلاتری)</p> <p>- دسترسی به فرودگاه بین المللی چابهار (کارک) با ظرفیت پذیرش هواپیماهای پهن بیکر و دور پرواز</p> <p>- امیاز چابهار نسبت به سایر بنادر و جزایر خلیج فارس، تعامل مستقیم و بدون واسطه سواحل مکران با آهابی آزاد است.</p> <p>- وجود موقعیت دریایی مناسب به لحاظ قرار گیری در سواحل خلیج طبیعی چابهار، امکان پهلو گیری کشتی های بزرگ</p> <p>- جاده ترانزیت در دست احداث چابهار = میلک و بروزه در دست اقامام</p> <p>- نزدیک ترین راه دسترسی کشورهای محصور در خشکی آسیای میانه (افغانستان، ترکمنستان، ازبکستان، تاجیکستان، قرقیزستان و قرقستان) به آهابی آزاد است.</p>	<p>حمل و نقل و دسترسی و امکانات رافاهی</p>
<p>- عدم اجرای درست قوانین موجود توسط دستگاه های ذیربط</p>	<p>- ایجاد تسهیلات و مشوق های قانونی لازم برای جذب و تجهیز سرمایه های داخلی و خارجی</p> <p>- بهینه کردن قوانین موجود جهت حفظ منابع طبیعی و تاریخی موجود</p>	<p>- وجود قوانین بازدارنده اجتماعی جهت ورود گردشگران خارجی</p>	<p>- وجود منطقه آزاد تجاری - صنعتی چابهار با امکانات و مزیت های قانونی سرمایه گذاری برای اتباع ایرانی و خارجی شامل:</p> <p>- برخورداری از معافیت بدرآمد و دارای عدم اعمال مقررات گمرکی و تهارت خارجی در منطقه آزاد</p> <p>- امکان خروج اصل و سود حاصل از بکار گیری سرمایه</p> <p>- امکان تأسیس شرکت های خارجی با هر بیان از درصد سهام امکان ترانزیت و صدور مجدد کالا بدون محدودیت</p> <p>- امکان ورود کالا به منطقه بدون پرداخت عوارض گمرکی</p> <p>- امکان خرید و فروش کالای خارجی</p> <p>- امکان تأسیس بانک، موسسات اعتباری، صرافی و شرکت های داخلی و خارجی</p> <p>- تأمین محل انجام پروژه های گردشگری توسط سازمان ها و ادارت ذیربط</p> <p>- تأمین انتیارات مورد نیاز تاسیسات زیربنایی تا محل اجرای طرح</p> <p>- تامین تسهیلات مورد نیاز اجرای پروژه های گردشگری (پس از تامین ۲۰ درصد سهم اورده متقاضی)</p> <p>- معافیت از عوارض تغییر کاربری</p> <p>- پرداخت پرائمه تسهیلات به سرمایه گذار از محل انتیارات عمرانی</p>	<p>قوانین و مقررات و مشوق های ملی و استانی</p>

فرضیه اول: روستای تیس شهرستان چابهار قابلیت زیادی در زمینه جذب گردشگر را دارد. با توجه به نتایج آزمون فوق می‌توان نتیجه گرفت که چون سطح معناداری کمتر از 0.05 می‌باشد بنابراین فرضیه تحقیق پذیرفته می‌شود. از سوی دیگر میانگین نمونه از میانگین جامعه مفروض بزرگتر شده که نشان دهنده قابلیت بالای جذب گردشگر در روستاهای منطقه آزاد چابهار می‌باشد.

جدول ۲. آزمون T تک نمونه‌ای جهت ارزیابی قابلیت‌ها در زمینه جذب گردشگران

One-sample statistics				
میانگین خطای انحراف معیار	انحراف معیار	میانگین واقعی	تعداد	قابلیت جذب گردشگر در روستاهای آزاد چابهار
.78394	8.51574	43.9407	118	

Test Value=39					
اختلاف در سطح اطمینان %۹۵	اختلاف میانگین	Sig (2-tailed)	درجه آزادی	T	قابلیت جذب گردشگر در روستاهای آزاد چابهار
حد بالا 6.4932	حد پایین 3.3881	4.94056	.0000	117	6.302

فرضیه دوم: شکل گیری جریان گردشگری روستایی، موجب ایجاد اشتغال و درآمد خانوارهای روستایی در روستای تیس شهرستان چابهار می‌شود.

نتایج نشان می‌دهد که با اطمینان ۹۵ درصد و سطح خطای کوچکتر از ۵ درصد تفاوت آماری معناداری بین دو میانگین واقعی و مفروض وجود دارد، ضمن آنکه بر اساس نتایج این جدول میانگین واقعی از مقدار میانگین مفروض بالاتر است بنابراین چون از $p < 0.05$ شده است فرضیه تحقیق H_1 تایید می‌شود و می‌توان نتیجه گرفت شکل گیری جریان گردشگری روستایی، موجب ایجاد اشتغال و درآمد خانوارهای روستایی، روستای تیس شهرستان چابهار می‌شود.

جدول ۳. آزمون T تک نمونه‌ای جهت ارزیابی شکل گیری جریان گردشگری و افزایش اشتغال و درآمد

One-sample statistics				
میانگین خطای انحراف معیار	انحراف معیار	میانگین واقعی	تعداد	تأثیر جریان گردشگری بر اشتغال و درآمد فرد
.47129	5.07600	28.8707	116	

One-Sample Test					
Test Value = 24					تأثیر جریان گردشگری بر اشتغال و درآمد افراد
اختلاف در سطح اطمینان %۹۵	اختلاف میانگین	Sig (2-tailed)	درجه آزادی	T	
حد بالا 5.8042	حد پایین 3.9371	4.87069	.0000	115	10.335

تدوین راهبردها

راهبردهای رقابتی / تهاجمی (SO): در این راهبردها تمرکز بر نقاط قوت درونی و فرص تهای بیرونی استوار است که عبارتند از:

- توسعه خطوط هوایی برای ترانزیت مسافر و کالا در سطح منطقه و ایجاد زمینه‌های توسعه حمل و نقل دریایی؛
- استفاده از پتانسیل‌های منطقه در جهت گسترش ورزش‌های آبی و تابستانی و جذب گردشگران ورزشی؛
- توسعه تاسیسات ساحلی، مانند ایجاد پلازه‌های ساحلی، هتل و رستوران دریایی و استفاده از سواحل زیبا و بکر دریای عمان در راستای جذب گردشگر و ایجاد مشاغل جدید برای مردم بومی منطقه؛
- استفاده از پتانسیل‌های گردشگری تجاری منطقه آزاد چابهار.

راهبردهای تنوع نقاط قوت درونی و تهدیدهای بیرونی (ST) در تنوع بخشی متمرکز بوده و شامل موارد زیر است:

- توسعه شبکه اطلاعات گردشگری و خدمات اطلاع رسانی و آموزشی گردشگری؛
- تقویت تبلیغات و فعالیت‌های آگاه‌سازی در رسانه‌ها درباره قابلیت‌های گردشگری منطقه در سطح داخلی و بین‌المللی و از بین بردن ذهنیت بد گردشگران درباره وضعیت امنیتی و فرهنگی منطقه؛

راهبردهای باز نگری بر نقاط ضعف درونی (WO)، سعی بر بهره گیری از فرصت‌های بیرونی در جهت رفع نقاط ضعف فرا روی این ناحیه توریستی بوده و در برگیرنده موارد زیر است:

- بهبود و ارتقای محصولات گردشگری (علمی، درمانی، تجاری و تفریحی) و سرمایه گذاری مشترک دولتی - خصوصی در زمینه ایجاد و همچنین تبلیغ زیر ساخت‌ها و محصولات گردشگری منطقه به گردشگران داخلی و خارجی؛
- توسعه و بهبود راه‌های ارتباطی، از جمله تسهیل توسعه راه آهن زاهدان - چابهار برای دسترسی آسانتر و کم هزینه تر به منطقه؛
- تعامل و هم فکری بین مسئولان منطقه آزاد و سازمان‌ها و ادارات مرتبط با گردشگری در راستای پیش برد طرح‌های گردشگری؛
- استفاده از توان مشارکتی مردم در تمامی مراحل برنامه‌ریزی گردشگری.

راهبردهای تدافعی (WT) بر رفع آسیب پذیری ناحیه ساحلی چابهار تأکید داشته، عبارتند از:

- تدوین مقررات و ضوابط در زمینه توسعه و اصلاح نهادهای مدیریتی و به کارگیری مدیریت تخصصی در بخش‌های گردشگری و همچنین ثبات در مدیریت برای اجرای درست طرح‌های بلند مدت؛
- جلب مشارکت‌های مردمی در ترویج، حفاظت و بهره‌مندی پایدار از منابع طبیعی و تاریخی - فرهنگی گردشگری منطقه و جلوگیری از تخریب‌های زیست‌محیطی و تاریخی - فرهنگی آن.
- ارتقای سطح بهداشت در منطقه و احداث بیمارستان‌های تخصصی مدرن و به کارگیری پزشکان متخصص و تجهیز مراکز فعلی با دستگاه‌ها و تجهیزات مدرن برای جذب مسافرانی که خواهان محصولات گردشگری علمی و پژوهشی هستند.

نتیجه گیری

امروزه توسعه پایدار روستایی یکی از دغدغه‌های جوامع مختلف از جمله کشورهای در حال توسعه می‌باشد، زیرا که رسیدن به توسعه پایدار روستایی را، برای بهبود وضع توسعه کشور امری ضروری می‌دانند و برای نیل به این مقصود در جستجوی شناخت راهها یا خلق راههای جدید می‌باشند. یکی از این راهها که اخیراً در اکثر کشورهای جهان مورد توجه قرار گرفته گردشگری روستایی می‌باشد. روستاهای به دلیل موقعیت طبیعی و جاذبه‌های تاریخی و تمدنی خود انسان‌ها را از نقاط شهری آلوده و پر سر و صدا به سوی خود جذب می‌کند که این امر باعث رونق اقتصاد این مناطق خواهد شد. به همین دلیل می‌توان با شناخت راهکارها و موانع به رونق بخشیدن گردشگری روستایی کمک نمود، که این امر خود بر توسعه پایدار روستاهای تاثیری مثبت خواهد گذاشت. روستایی مورد مطالعه ما (تیس) با توجه به توانایی‌های بالقوه گردشگری که دارد، با محدودیت‌ها و موانعی روبرو می‌باشد که شناخت و رفع آن‌ها بر توسعه گردشگری این روستا تاثیر بسزایی خواهد داشت. از موانع گردشگری این روستا می‌توان به بحث تبلیغات رسانه‌های عمومی اشاره نمود. رسانه‌های جمعی علاوه بر اینکه هیچ گونه تبلیغی در زمینه‌ی گردشگری منطقه انجام نمی‌دهند، با بد جلوه نشان دادن منطقه از لحاظ امنیتی باعث کاهش ورود گردشگران به منطقه شده‌اند. عدم توجه دولت به بخش سرمایه‌گذاری، تخریب آثار تاریخی، نبودن امکانات رفاهی و کمبود نیروی متخصص در این امر از مشکلات و موانع دیگر توسعه گردشگری در منطقه مورد مطالعه می‌باشد. نبود امکانات رفاهی - اقامتی، نامناسب بودن تجهیزات بهداشتی و کمبود مراکز خدمات رسانی گردشگری از جمله عوامل سوء دیگر نیز می‌باشد. با توجه به ضعف‌هایی که بیان شد، این منطقه دارای توان‌های مناسب گردشگری می‌باشد که در صورت رفع موانع موجود و ارائه‌ی تجهیزات و خدمات گردشگری این منطقه می‌تواند پذیرای تعداد قابل توجهی از گردشگران باشد و لازم است به همه‌ی فعالان حاضر در عرصه‌ی صنعت گردشگری برای طرح، اجرا و تداوم کارکردهای توریسمی فرصت مشارکت داد.

منابع

- جوان، جعفر و قاسمی، مریم. (۱۳۸۵). گردشگری روستائی در بخش احمدآبادمشهد. مشهد: نشر آژند.
- رکن‌الدین افتخاری، عبدالرضا و مهدوی، داوود. (۱۳۸۵). راهکارهای توسعه گردشگری روستایی با استفاده از مدل SWOT، دهستان لواسان کوچک. *فصلنامه مدرس علوم انسانی*، ۲، ۲۱-۱.
- رکن‌الدین افتخاری، عبدالرضا و قادری، اسماعیل. (۱۳۸۱). نقش گردشگری روستایی در توسعه روستایی. *فصلنامه مدرس (علوم انسانی)*، ۶ (۲)، ۲۳-۴۰.
- رکن‌الدین افتخاری، عبدالرضا، پورطاهری، مهدی و مهدوی، داوود. (۱۳۸۹). فرآیند بومی سازی شاخص‌های توسعه پایدار گردشگری روستایی در ایران. *پژوهش‌های روستایی*، ۴، ۱-۴۱.
- ریچارد شارپلی، جولیا. (۱۳۸۰). گردشگری روستایی. ترجمه رحمت الله منشی زاده و فاطمه نصیری، تهران: نشر نی.
- صالحی نیا، زینب. (۱۳۹۱). راهبردهای برنامه‌ریزی برای گردشگری پایدار روستایی در منطقه سیستان. استاد راهنما دکتر فاضل نیا، زابل، دانشکاه ملی زابل.
- قادری، رضا، هادیانی، زهره، محمدی، کاوه و ابوبکری، طاهر. (۱۳۹۰). استراتژی‌های برنامه‌ریزی منطقه‌ای گردشگری با استفاده از تکنیک SWOT شهرستان پیرانشهر. *فصلنامه برنامه‌ریزی منطقه‌ای*، ۱، ۲۷-۴۰.
- کریمی پنابندانی. (۱۳۸۵). گردشگری روستایی - تاثیر بر روستاهای تایلند. *مجله‌ی مسکن و انقلاب*، ۱۱۴، ۶۲-۷۵.
- کاظمی، مهدی. (۱۳۸۵). مدیریت گردشگری، تهران: انتشارات سمت.
- کوپرکریس و دیگران. (۱۳۸۰). *اصول و مبانی جهانگردی*، ترجمه اکبر غمخوار، تهران: انتشارات فراماد.

- محسنی، رضاعلی. (۱۳۸۸). گردشگری پایدار در ایران: کارکردها، چالش‌ها و راهکارها. *مجله علمی - پژوهشی فضای جغرافیایی*، ۹(۲۸)، ۱۴۹-۱۷۱.
- میرلطفی، محمودرضا و سرگلزایی، فرشته. (۱۳۹۰). اثرات گردشگری بر توسعه پایدار روستایی مطالعه موردی: روستای سه کوهه شهرستان زابل. *چهارمین همایش علمی سراسری دانشجویی جغرافیا*.
- نوحه گر، احمد، حسینزاده، محمد مهدی و پیراسته، اسماء. (۱۳۸۸). ارزیابی قابلیت‌های طبیعت‌گردی جزیره قشم با بهره‌گیری از مدل مدیریت استراتژی SWOT. *فصلنامه جغرافیا و توسعه*، ۱۵، ۱۵۱-۱۷۲.
- هزار جریبی، جعفر و کرمی، مهرداد. (۱۳۹۰). برنامه‌ریزی راهبردی گردشگری در نواحی البرز مرکزی (مطالعه موردی: روستای افجه استان تهران). *محله مسکن و محیط روستا*، ۱۳۶، ۶۱-۸۹.

R.N. Ghosh , M.A.B. Siddique ,R. Gabbay (2003).Tourism and Economic Development. publication Ashgate .

Sharply, Rechrd. (2002). Rural Tourism and the challenge of Tourism Diversification, *Tourism management* , volume 23, Pages 233-244

Zhang, x, (2012). Research on the Development Strategies of Rural Tourism in Suzhou Based on SWOT Analysis, Department of Education and Human Sciences, Suzhou